

НОРВЕГИЯ. Циганското население по преценки е 400 роми и към 5000 **чергари**. През 1389 г. Норвегия минава под датска власт и прилага датските закони. През 1513 г. датският крал Кристиан III прогонва циганите от кралството и вероятно същата политика е приложена в Норвегия. През същата година датчаните официално приемат протестантството; възможно е това да е подтикнало краля да не толерира повече имигрантите, представящи се за богомолци – пилигрими. Възможно е по това време в Норвегия да не е имало роми. Знае се обаче, че през 1544 г. група роми са депортирани от Англия в Норвегия, а други идват от Германия. През 1554 г. кралят отново издава забрана за циганите на територията на кралството; ако циганите се върнат, те са заплашени с каторжен труд за една година, след което окончателно ги прокуждат. Друга заповед на крал Фредерик II от 1589 г., въведена и в Норвегия, постановява циганите да бъдат хвърлени в тъмница, вещите им да бъдат конфискувани, а водачите им – екзекутирани. На кметовете им е отнемана собствеността, ако не прилагат тези мерки срещу циганите, а всеки, който ги защитава и им дава подслон, е заплашен с наказание; същото се отнася и за капитаните на фериботи и кораби, превозващи цигани в страната.

Някои роми напускат – отиват вероятно във Финландия, – а други остават нелегално в страната, като най-често сключват бракове с норвежки чергари, с което се обособява специфичната норвежка група **рейзенде (норвежки чергари)**.

През 1814 г. Норвегия основава свой парламент. През 1869 г. емиграцията на роми от Румъния и Унгария нараства заради облекчаването на Закона за паспортите от 1860 г. и през 1884 г. е регистрирано първото от много години раждане на ромско